

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 26 februari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0662
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0151-A

Verzoekende partij	mevrouw Andrea LOKERE vertegenwoordigd door advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Sofie RODTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8020 Oostkamp, Domein de Herten, Hertsbergsestraat 4
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkommende partijen	1. de bvba POTRELL vertegenwoordigd door advocaat Veerle VEKEMAN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9500 Geraardsbergen, Pastorijstraat 19 2. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente HOOGLEDE met woonplaatskeuze op de zetel te 8830 Hooglede, Marktplaats 1

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 oktober 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 september 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de tweede tussenkommende partij van 11 mei 2017 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend “volgens ingediend plan” voor het bouwen van drie woningen na het slopen van de bestaande bebouwing op een perceel gelegen te 8830 Hooglede, Akkerstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 1279K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 21 december 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat deze tussenkommende partij met een beschikking van 22 mei 2018 toe in de debatten.

De tweede tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 18 december 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat deze tussenkommende partij met een beschikking van 22 mei 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen ieders een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 8 januari 2019.

De verzoekende partij, verwerende partij en tussenkomende partijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 7 maart 2017 bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “bouwen van 3 woningen na sloop bestaande bebouwing” op een perceel gelegen te 8830 Hooglede, Akkerstraat zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Roeselare-Tielt’, vastgesteld met koninklijk besluit van 17 december 1979 in woongebied.

Het perceel ligt ook als lot I binnen de omschrijving van een op 16 juni 1997 vergunde verkaveling (nr. 97/221) verleend aan de “familie Lokere”. De verzoekende partij betwist dat die verkaveling is vervallen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 april 2017 tot en met 3 mei 2017, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 4 mei 2017 gunstig:

“ ...

TOETSING AAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het ontwerp voorziet in het oprichten van 3 gekoppelde woningen bestaande uit 2 bouwlagen met een plat dak.

Vooraleer deze woningen kunnen worden gebouwd, dient een op het perceel aanwezig bijgebouw gesloopt te worden.

De woningen worden ingeplant op min. 5m van de rooilijn en hebben elk een bouwdiepte van 12m.

De nieuw op te richten woningen kenmerken zich door een moderne architectuur die past in het straatbeeld. De gevels worden afwisselend opgetrokken in een grijze en lichtgrijze baksteen met vlakken in volkernplaten. Het schrijnwerk wordt voorzien in zwarte pvc.

De ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt met de ontworpen nieuwbouwwoningen niet overschreden.

De voorziene werken doen geen afbreuk aan de goede ruimtelijke ordening en zijn niet storend voor de omgeving.

...”

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 11 mei 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Het ontwerp voorziet in het oprichten van 3 gekoppelde woningen bestaande uit 2 bouwlagen met een plat dak.

Vooraleer deze woningen kunnen worden gebouwd, dient een op het perceel aanwezig bijgebouw gesloopt te worden.

De woningen worden ingeplant op min. 5m van de rooilijn en hebben elk een bouwdiepte van 12m. De nieuw op te richten woningen kenmerken zich door een moderne architectuur die past in het straatbeeld. De gevels worden afwisselend opgetrokken in een grijze en lichtgrijze baksteen met vlakken in volkernplaten. Het schrijnwerk wordt voorzien in zwarte pvc.

De ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt met de ontworpen nieuwbouwwoningen niet overschreden.

De voorziene werken doen geen afbreuk aan de goede ruimtelijke ordening en zijn niet storend voor de omgeving.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 14 juni 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 augustus 2017 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

*Het aanvraagdossier is **niet duidelijk voor wat betreft een groot aantal zaken.***

Voor een digitale klassieke stedenbouwkundige aanvraag is nog steeds een liggingsplan en een omgevingsplan vereist, zoals dit ook het geval was voor een gewone papieren stedenbouwkundige aanvraag. Deze komen niet voor in het dossier, wat een ruimtelijke inschatting van deze drie woningen in de omgeving verhindert, en bovendien aanleiding geeft tot een juridische belemmering. Een groot aantal elementen is onduidelijk:

- *situeringsplan ontbreekt*
- *omgevingsplan ontbreekt*
- *inplantingsplan is onduidelijk (de legende is te beperkt, de voortuinaanleg onduidelijk)*
- *de gabarieten van de burelen worden niet aangegeven*

In voorliggend geval betreft het bovendien een voorstel dat anderssoortig is dan zijn omgeving, wat de ruimtelijke beoordeling des te delicateser maakt.

*De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.*

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend project heeft immers een beperkte verharde oppervlakte en de aanvraag is niet gesitueerd in effectief overstromingsgevoelig gebied, de aanvraag was ook in eerste aanleg positief en dient derhalve niet hernomen. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de **gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten**, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005 en bijgestuurd werd op 5 juli 2013.

Volgens beroeper is de verkavelingsvergunning van 16 juni 1977 niet vervallen omdat beide kavels uit de onverdeelde nalatenschap zijn gehaald en werden toebedeeld aan mevrouw Andrea Lockere (beroepsindiener) voor lot 2, aan mevrouw Heidi, Els en Hilde Vandevoorde voor lot 1. Dit standpunt kan niet bijgetreden worden. Artikel 4.6.4 VCRO bepaalt immers het volgende:

(...)

Nalatenschapsverdeling wordt inderdaad gelijkgesteld met verkoop en in dit geval was er effectief binnen de vijf jaar na het afleveren van de vergunning (16 juni 1997) een verdeling (23 september 1997). Artikel 4.6.4 VCRO bepaalt echter ook uitdrukkelijk dat een nalatenschapsverdeling enkel gelijkgesteld wordt met een verkoop indien **slechts één kavel per deelgenoot of begunstigde** wordt voorzien. In dit dossier wordt één kavel voorzien voor drie deelgenoten en voldoet het dus niet aan de voorwaarden zoals opgenomen in artikel 4.6.4 VCRO.

Besloten kan worden dat de verkavelingsvergunning vervallen is. Ook het gemeentebestuur beschouwde de verkaveling in 2008 overigens als vervallen, en dat in het kader van de opmaak van het vergunningenregister.

Aangezien de aanvraag niet gelegen is in een BPA of verkaveling en volgens het gewestplan gelegen is in een **woongebied, hiermee ook qua bestemming juridisch verenigbaar**, dient deze dan ook verder uitsluitend getoetst te worden aan de beginselen van een goede ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg, zoals deze o.m. blijkt uit de onmiddellijke omgeving.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Bovenstaande legaliteitsbelemmering, met name de onduidelijkheden in het dossier, maakt een opportuniteitsbeoordeling irrelevant.

Ten volledige titel, zonder te willen vooruitlopen op de zaak, kan gesteld worden dat **huidig voorstel niet evident** is, zo blijkt op het eerste gezicht. Het voorziet drie kleine woningen met een plat dak, met garages tot tegen de scheiding links en rechts, met een hoofdvolume van twee bouwlagen tot op 208 cm van de rechterperceelsgrens en tot op 300cm aan de linkerzijde, garages tot tegen de scheidingen, en met een verharde parkeerstrook in elke voortuin. De percelen zijn overigens klein, het totaal is slechts 825m².

Dit alles is niet vanzelfsprekend ruimtelijk aanvaardbaar en is in alle geval **anderssoortig dan de omgeving**. Het is dan ook des te meer noodzakelijk dat deze behoorlijk in kaart gebracht wordt, zowel planmatig als in doorsnede. Dergelijk voorstel wordt bovendien bij voorkeur ook aan de hand van schetsen of tekeningen in drie dimensies (simulatie) verduidelijkt. Het is niet mogelijk de aanvraag op dit moment ruimtelijk behoorlijk in te schatten.

De **argumenten van beroeper** werden reeds tijdens het openbaar onderzoek geformuleerd, en betreffen de korrel van het geheel, de afmetingen van de woningen en percelen, de verhouding en afstand tot de buurpercelen, en de veiligheid van de uitrijdende wagens.

Kortom, beroeper stelt vragen inzake inplanting, dichtheid, verschijningsvorm en typologie, wat wijst op het niet evidente karakter van de aanvraag wat een helder dossier des te meer noodzakelijk maakt.

Het is, gezien het onduidelijke dossier enerzijds en de complexe omgeving anderzijds derhalve niet mogelijk te onderzoeken of het voorstel passend is in zijn omgeving en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening, zo kan besloten worden.

...

Na de hoorzitting van 22 augustus 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 14 september 2017 ongegrond en verleent “volgens ingediend plan” een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

5A *BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG*

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in de Akkerstraat in Hooglede.

Op het perceel komt een oude, te slopen schuur voor. Het betreft een deel van een vervallen verkaveling.

Het ontwerp voorziet in het bouwen van drie gesloten (kleine) eengezinswoningen na het slopen van de bestaande bebouwing. Het totaal van de drie percelen is 825m². Er wordt gebouwd tot tegen de perceelsgrens, door middel van een garage (links en rechts) die 240cm hoog is.

5B *TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN*

*De provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar had opgemerkt dat een aantal zaken onduidelijk zijn. Op de hoorzitting bezorgt de aanvrager deze plannen en stelt dat de gevraagde plannen niet meer verplicht zijn voor een digitaal dossier. Een omgevingsplan en liggingsplan is niet nodig. Op de hoorzitting verduidelijken de vertegenwoordigers van de gemeente dat het volstaat om het contour aan te geven. De terreinprofielen zijn wel degelijk toegevoegd aan het dossier. Op het vlak van dossiersamenstelling is het digitale dossier volledig en ontbreken er geen zaken. De opmerking van het ontbreken van de gabarieten van de aanpalende is niet gesteund op een wettelijke vereiste. De deputatie kan **met kennis van zaken oordelen** en de aanvrager kan niet de dupe zijn van het digitale loket. De deputatie heeft nog geen toegang tot dit loket waardoor niet alle zaken zichtbaar zijn, maar hiervan kan de aanvrager onmogelijk de dupe worden.*

*Tijdens de hoorzitting bezorgt de aanvrager verduidelijking omtrent de gabarieten. Op de plannen met de terreindoorsnede wordt de nok en de kroonlijst van de aanpalenden weergegeven. Er is hier geen sprake van aangepaste plannen, het gaat enkel om een **verduidelijking** die zelfs wettelijk niet vereist is.*

(...)

Volgens beroeper is de verkavelingsvergunning van 16 juni 1977 niet vervallen omdat beide kavels uit de onverdeelde nalatenschap zijn gehaald en werden toebedeeld aan mevrouw Andrea Lockere (beroepsindiener) voor lot 2, aan mevrouw Heidi, Els en Hilde Vandevoorde voor lot 1. Dit standpunt kan niet bijgetreden worden. Artikel 4.6.4 VCRO bepaalt immers het volgende:

“§ 1. Een verkavelingsvergunning, waarbij geen nieuwe wegen worden aangelegd, of het tracé van bestaande gemeentewegen niet moet worden gewijzigd, verbreed of opgeheven, vervalt van rechtswege wanneer:

1° binnen een termijn van vijf jaar na de afgifte van de vergunning in laatste administratieve aanleg niet is overgegaan tot registratie van de verkoop, de verhuring voor meer dan negen jaar, of de vestiging van erfpacht of opstalrecht ten aanzien van ten minste één derde van de kavels;

2° binnen een termijn van tien jaar na de afgifte van de vergunning in laatste administratieve aanleg niet is overgegaan tot dergelijke registratie ten aanzien van ten minste twee derde van de kavels.

Voor de toepassing van het eerste lid:

1° wordt met verkoop gelijkgesteld: de nalatenschapsverdeling en de schenking, met dien verstande dat slechts één kavel per deelgenoot of begunstigde in aanmerking komt;

2° komt de verkoop, de verhuring voor meer dan negen jaar, of de vestiging van erfpacht of opstalrecht van de verkaveling in haar geheel niet in aanmerking;

3° komt alleen de huur die erop gericht is de huurder te laten bouwen op het gehuurde goed in aanmerking.”

*Nalatenschapsverdeling wordt inderdaad gelijkgesteld met verkoop en in dit geval was er effectief binnen de vijf jaar na het afleveren van de vergunning (16 juni 1997) een verdeling (23 september 1997). Artikel 4.6.4 VCRO bepaalt echter ook uitdrukkelijk dat een nalatenschapsverdeling enkel gelijkgesteld wordt met een verkoop indien **slechts één kavel per deelgenoot of begunstigde** wordt voorzien. In dit dossier wordt één kavel voorzien voor drie deelgenoten en voldoet het dus niet aan de voorwaarden zoals opgenomen in artikel 4.6.4 VCRO.*

*De beroepsindiener stelt op de hoorzitting dat de verkavelingsvergunning niet vervallen is en dat er wel degelijk voldaan is aan de voorwaarden van artikel 4.6.4 VCRO. De deputatie kan dit niet volgen aangezien artikel 4.6.4 VCRO duidelijk stelt dat er slechts één kavel **per deelgenoot** mag zijn.*

Besloten kan worden dat de verkavelingsvergunning vervallen is. Ook het gemeentebestuur beschouwde de verkaveling in 2008 overigens als vervallen, en dat in het kader van de opmaak van het vergunningenregister. De verkavelingsvergunning van 16 juni 1997 is immers niet opgenomen in het vergunningenregister.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar is van oordeel dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening doordat de aanvraag anderssoortig is dan de omgeving.

Het ontwerp voorziet de bouw van drie woningen met twee bouwlagen en een plat dak. De woningen worden ingeplant op minstens 5m van de rooilijn en hebben elk een bouwdiepte van 12m.

De nieuw op te richten woningen kenmerken zich door een moderne architectuur die past in het straatbeeld. De gevels worden afwisselend opgetrokken in een grijze en lichtgrijze baksteen met vlakken in volkernplaten. Het schrijnwerk wordt voorzien in zwarte pvc.

*De **ruimtelijke draagkracht** van het gebied wordt met de ontworpen nieuwbouwwoningen niet overschreden. De plaats van de aanvraag bevindt zich immers in de kern van Hooglede waar een mate van verdichting aanvaardbaar is. De aanvraag is dus functioneel inpasbaar. In de onmiddellijke omgeving komen vooral vrijstaande woningen voor. Het gaat om een perceel van 825m² wat in deze hedendaagse normen een groot stuk grond is. Het is dan ook logisch dat de aanvrager dit wil splitsen in meerdere stukken die betaalbaar zijn. Het voorzien van het stuk zorgt nog altijd voor drie kwalitatieve woningen waar een hedendaags gezin kan leven. Bovendien bevinden er zich ook twee halfopen woningen op het perceel van de beroepsindieners. Er kan dus niet gesteld worden dat halfopen woningen totaal vreemd zijn in de omgeving. Op de hoorzitting stellen de vertegenwoordigers van de gemeente dat de omgeving bestaat uit verschillende typologieën en dat de aanvraag het ruimtelijke rendement op een goede manier verhoogt. Bovendien is de belangrijkste vraag of de aanvraag past in de omgeving door geen onaanvaardbare hinder te veroorzaken.*

*De **schaduwhinder** op het aanpalende perceel is aanvaardbaar in een dorpskern. Het betreft een woning met 2 bouwlagen voorzien van een plat dak en met een kroonlijsthoogte van 6,10m. Bovendien bevindt de woning van de beroepsindiener zich op een 12-tal meter van de perceelsgrens en ook ongeveer 0,5m hoger.*

*Er is **geen inkijk** mogelijk naar de aanpalende burens want er bevinden zich geen ramen in de zijgevel en de tuin wordt omringd door een haag. De zijgevel langs de kant van de beroepsindiener is inderdaad een blinde gevel waardoor er geen inkijk mogelijk is. De afstand is ruim genoeg om **geen onaanvaardbare visuele hinder** te veroorzaken. Het kan niet ontkend worden dat er vanop het perceel van de beroepsindiener zicht is op deze gevel. In een bebouwde kern kan dit echter bezwaarlijk als onaanvaardbaar beschouwd worden. De beroepsindiener stelt alles voor alsof de omgeving een landelijke open omgeving is. Een blik op de luchtfoto toont al onmiddellijk aan dat de plaats van de aanvraag eigenlijk de enige open ruimte in de onmiddellijke omgeving is.*

*De beroepsindiener merkt nog op dat haar **toekomstmogelijkheden** beperkt worden. Dit argument kan niet bijgetreden worden, door het voorzien van een blinde gevel op de perceelsgrens is het net zeer goed mogelijk om aan te sluiten en het perceel verder te ontwikkelen. Op het perceel van de beroepsindiener kunnen er ook verschillende woningen worden voorzien, maar een vrijstaande woning is even goed nog mogelijk. De deputatie ziet niet in op welke wijze haar mogelijkheden gehypothekeerd zouden worden.*

*Er wordt in het beroepsschrift ook nog opgemerkt dat de Akkerstraat te smal is voor de oprijzones van drie woningen. De deputatie stelt vast dat de Akkerstraat toch een breedte van 3m heeft en de wagens dus voldoende plaats hebben om **veilig** te kunnen in- en uitrijden. Bovendien bevinden er zich reeds vele opritten langs de Akkerstraat en dit stelt nergens een probleem. Of de bewoners nu achterwaarts of voorwaarts de straat oprijden, maakt geen verschil aangezien de straat wel breed genoeg is om dit manoeuvre uit te voeren.*

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en is niet storend voor de omgeving.

5D CONCLUSIE

*De **plaats van de aanvraag** bevindt zich op een perceel gelegen in de Akkerstraat in Hooglede.*

Op het perceel komt een oude, te slopen schuur voor.

*Het **ontwerp** voorziet in het bouwen van drie gesloten eengezinswoningen na het slopen van de bestaande bebouwing. Het totaal is 825m² groot. Er wordt gebouwd tot tegen de perceelsgrenzen links en rechts, door middel van een garage die 240cm hoog is.*

*De **ruimtelijke draagkracht** van het gebied wordt met de ontworpen nieuwbouwwoningen niet overschreden. In de onmiddellijke omgeving komen vooral vrijstaande woningen voor. Het gaat om een perceel van 825m² wat in deze hedendaagse normen een groot stuk grond is. Het is dan ook logisch dat de aanvrager dit wil splitsen in meerdere stukken die betaalbaar zijn. Het voorzien van het stuk zorgt nog altijd voor drie kwalitatieve woningen waar een hedendaags gezin kan leven. Bovendien bevinden er zich ook twee halfopen woningen op het perceel van de beroepsindieners. Er kan dus niet gesteld worden dat halfopen woningen totaal vreemd zijn in de omgeving.*

*Bovendien is de belangrijkste vraag of de aanvraag past in de omgeving door geen onaanvaardbare hinder te veroorzaken. De **schaduw hinder** op het aanpalende perceel is aanvaardbaar in een dorpskern. Het betreft een woning met 2 bouwlagen voorzien van een plat dak en met een kroonlijsthoogte van 6,10m. Bovendien bevindt de woning van de beroepsindieners zich op een 12-tal meter van de perceelsgrens en ook ongeveer 0,5m hoger.*

*Er is **geen inkijk** mogelijk naar de aanpalende burens want er bevinden zich geen ramen in de zijgevel en de tuin wordt omringd door een haag.*

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en is niet storend voor de omgeving.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in een eerste middel de schending aan van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: Besluit Dossiersamenstelling), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, artikel 4.7.23, §1 VCRO en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Als derde heeft de verzoekende partij belang bij dit middel nu ook zij correct moet kunnen inschatten hoe de aanvraag zich verhoudt ten opzichte van haar eigendom. Dit was onmogelijk.

De verzoekende partij benadrukt dat zowel de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als de aanvrager erkennen dat het aanvraagdossier geen liggingsplan en omgevingsplan bevatte. Tijdens de hoorzitting legde de aanvrager als bijkomend stuk verschillende nieuwe documenten neer waaronder een omgevingsplan, een liggingsplan, twee terreindoorsnedes, een inplantingsplan en enkele 3D-simulaties van het aangevraagde project (stuk 8).

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bevestigt in zijn verslag dat het aanvraagdossier hierdoor niet duidelijk is voor wat betreft een groot aantal zaken, met name dat een ruimtelijke inschatting van de drie woningen in de omgeving wordt verhinderd, en stelt dat hij het dossier niet met de vereiste kennis van zaken heeft kunnen beoordelen. In deze omstandigheden staat vast dat de beslissing onwettig voorkomt. Ook de verzoekende partij stelt dat zij het aanvraagdossier slechts partieel heeft kunnen inzien op de computer van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar. Een correcte inschatting inzake impact van de aanvraag op haar eigen terrein kon zij niet maken. Nu het liggingsplan en omgevingsplan geen deel uitmaakten van het (digitaal) dossier, staat vast dat zij de aanvraag niet met voldoende kennis van zaken kon beoordelen.

De beoordeling van de verwerende partij in de bestreden beslissing wat betreft de onvolledigheid van het dossier komt onwettig voor om volgende redenen:

- er geldt geen andere dossiersamenstellingsverplichting voor het 'digitaal' dossier dan voor een 'gewoon' dossier: het Besluit Dossiersamenstelling is niet gewijzigd door de invoering van het digitaal loket, waardoor nog steeds alle verplichtingen gelden overeenkomstig dit besluit en moet een omgevingsplan en liggingsplan wel degelijk worden gevoegd, zoniet is de aanvraag onvolledig;
- de op de hoorzitting in administratief beroep gevoegde plannen –waaronder het liggings- en omgevingsplan- werden gevoegd na het openbaar onderzoek waardoor hiermee geen rekening mag worden gehouden, zoniet wordt het openbaar onderzoek uitgehold (cfr. RvVb 10 juni 2014, nr. A/2014/0431, p. 13);
- het duiden van de gabariten van de burens is een wettelijke verplichting overeenkomstig artikel 16, 3), d), 5) van het Besluit Dossiersamenstelling dat stelt dat de profielen van de aangrenzende bebouwing moeten worden aangeduid op de terreindoorsnedes, terwijl *in casu* zich een garage vlakbij de perceelgrens op het perceel D1280h bevindt;
- de overweging dat de aanvrager niet de 'dupe' mag zijn van het digitaal loket, waarop wel degelijk een liggingsplan en een omgevingsplan werden geüpload, geen steek houdt omdat het Besluit Dossiersamenstelling onverkort geldt en moet worden nageleefd.

2.

Volgens de verwerende partij volstaat de motivering in de bestreden beslissing inzake de dossiersamenstelling. Het gaat hier om een digitaal dossier. De gemeente bezorgde het dossier digitaal maar de *linken* naar het liggings- en het omgevingsplan werkten niet. Uit de dossierafdruk blijkt dat er een omgevingscheck is gebeurd maar de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kon dit document niet openen. De omgevingscheck, die de ligging van de percelen toont, is vermeld in het document dossierafdruk maar is niet zichtbaar voor de verwerende partij.

De verzoekende partij kon het dossier inkijken bij de gemeente en daar kon ze vaststellen dat de ligging en de omgeving van de plaats van de aanvraag wel degelijk duidelijk was. Op de hoorzitting bezorgt de aanvrager een geprinte versie van de twee niet-zichtbare digitale plannen. De verwerende partij kon dan ook met kennis van zaken oordelen. Bovendien blijkt uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat er wel voldoende gegevens beschikbaar zijn om het dossier te beoordelen. De verzoekende partij toont ook niet concreet aan op welk punt de beslissing onwettig is doordat deze plannen niet zijn overgemaakt met het gemeentedossier.

Tot slot stelt de verwerende partij het belang van de verzoekende partij bij dit middel in vraag omdat het beroepschrift niets meldt over de dossiersamenstelling en uit het geformuleerde middel met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening toch blijkt dat zij voldoende zicht had op de aanvraag en haar rechten van verdediging niet geschonden zijn.

3.

De eerste tussenkomende partij stelt dat de aanvraag digitaal werd ingediend via het Loket Digitale Aanvragen (hierna: het loket DBA), waarbij het omgevings- en liggingsplan wordt ingediend door aanduiding van de aanvraag met een geocontour op het Grootchalig Referentiebestand (hierna: het GRB). Volgens het normenboek, met name bijlage I bij het besluit met Technische richtlijnen voor elektronische gegevensuitwisseling via het omgevingsloket of het uitwisselingsplatform, geldt bij de indiening van digitale aanvragen die geocontour als liggings- en omgevingsplan.

Deze regeling is de uitvoering van de artikelen 6 en 8 van besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 houdende de digitalisering van het ruimtelijke vergunningenbeleid (hierna: Besluit Digitalisering). Artikel 6 van dit besluit stelt dat het departement richtlijnen kan vastleggen voor de toegelaten formaten en de vereiste tekstdocumenten, bestanden, foto's en plannen.

De verzoekende partij heeft geen enkel nadeel ondervonden van het feit dat op de hoorzitting extra plannen werden neergelegd waaronder de klassieke versie van het omgevings- en liggingsplan (papieren plan) dat reeds digitaal was ingediend (geocontour). De verzoekende partij kent de ligging en omgeving van haar eigen aanpalende eigendom. Ook de tweede tussenkomende partij heeft de aanvraag volledig bevonden en gesteld dat de plannen voldoende duidelijk waren.

De eerste tussenkomende partij stelt dat de bestaande bebouwing op het aanpalende perceel van de verzoekende partij zich op 12 m van de perceelgrens situeert. Er diende geen profiel van de aangrenzende bebouwing conform artikel 16, 3°, d), 5) Besluit Dossiersamenstelling te worden opgemaakt, wat ook blijkt uit het voormelde normenboek inzake digitale indiening.

De verwerende partij heeft met volledige kennis van zaken kunnen oordelen, en op gemotiveerde wijze afgeweken van het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

4.

De tweede tussenkomende partij stelt dat het een digitaal dossier betreft, en wijst op het punt 1.2 'Specifieke normen per plansoort' in het 'Normenboek DBA met architect met overzichtsdigram' waar expliciet wordt bepaald dat de geocontour geldt als liggings- en omgevingsplan. Die

geocontour werd opgeladen. Het digitaal dossier was volledig. Ook zij wijst op de 'omgevingscheck' waarop alle volgens het Besluit Dossiersamenstelling verplichte gegevens zichtbaar zijn.

Doordat de verwerende partij als beroepsinstantie nog geen toegang had tot het loket DBA, verliep de digitale communicatie noodgedwongen via *We Transfer*. De geocontour zit in dit digitaal loket, maar behoort niet tot de doorgestuurde plannenbundel. De tweede tussenkomende partij brengt uittreksels bij van het digitaal loket en de hierin vervatte omgevingscheck.

5.

In de wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat het 'normenboek' geen enkele bindende waarde heeft, anders dan het Besluit Dossiersamenstelling waarin nog steeds (ook na invoering van het digitaal loket) staat dat een liggings- en omgevingsplan op een gebruikelijke schaal, groter dan of gelijk aan 1/25.000 moet worden toegevoegd aan de (digitale) aanvraag. Concreet voldoet de zogenaamde geocontour niet aan de voorwaarden in het Besluit Dossiersamenstelling.

De ontbrekende plannen werden pas op de hoorzitting -dus té laat- neergelegd opdat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en ook de verzoekende partij met voldoende kennis van zaken het dossier konden beoordelen, zoals gesteld door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Zijn advies is van doorslaggevend belang nu de deputatie een beslissing moet nemen op grond hiervan.

De verwerende partij geeft zelf aan dat zij geen toegang kreeg tot het digitaal loket. Ook de verzoekende partij heeft bij inzage van het dossier slechts partieel kennis gekregen van enkele plannen. Een duidelijk overzichtsplan op basis waarvan zij een correcte ruimtelijke inschatting kon maken, was niet raadpleegbaar zodat een correcte ruimtelijke inschatting ook voor haar onmogelijk was. Dat de betrokken plannen op de hoorzitting zijn neergelegd, doet hieraan geen afbreuk omdat die dienden raadpleegbaar te zijn tijdens het openbaar onderzoek.

Er is wel degelijk aangrenzende bebouwing ter hoogte van het perceel D1280h. De garage bevindt zich tot tegen de perceelgrens. De tussenkomende partij spreekt enkel over het terrein van de verzoekende partij en verliest uit het oog dat er nog een ander aangrenzend perceel is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij het middel.

In overeenstemming met artikel 35 DBRC-decreet geeft een onwettigheid alleen aanleiding tot een vernietiging, als de partij die ze aanvoert, wordt benadeeld door de ingeroepen onwettigheid.

In essentie betreft het middel de volledig- en ontvankelijkheid van het (digitale) aanvraagdossier, waaromtrent de verzoekende partij in navolging van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, wettigheidskritiek uitte tijdens de administratieve beroepsprocedure. De verzoekende partij wees daarbij op een 'onregelmatige' toevoeging van nieuwe plannen.

De eerste tussenkomende partij diende de aanvraag in via het digitale loket DBA bij de tweede tussenkomende partij. Ook de verwerende partij behandelde de aanvraag als 'digitaal dossier', zoals uitdrukkelijk blijkt uit de bestreden beslissing.

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 houdende de digitalisering van het ruimtelijke vergunningenbeleid (hierna: Besluit Digitalisering), zoals aangehaald door de tweede tussenkomende partij, werd naast een analoge indiening van de stedenbouwkundige aanvraag een digitale indiening mogelijk gemaakt. Afdeling 3 van hoofdstuk 5 van dit besluit brengt "wijzigingen"

aan in het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: Besluit Dossiersamenstelling).

Met artikel 37 van het Besluit Digitalisering werd het hoofdstuk VII/1 'Overgang naar elektronische dossierindiening', bestaande uit artikel 22/1 zoals ingevoegd met artikel 6 van het wijzigingsbesluit 29 mei 2009 tot wijzing van het Besluit Dossiersamenstelling, "opgeheven". Met artikel 36 van het Besluit Digitalisering, werd een nieuw artikel 22/1 in het Besluit Dossiersamenstelling "ingevoegd" in het hoofdstuk VII 'Extra in te dienen dossierstukken' voor 'digitaal' in te dienen aanvragen.

Laatstgenoemd hoofdstuk bevat ook een regeling voor 'analoog' in te dienen aanvragen in de artikelen 20-22, zoals gewijzigd met de artikelen 32-34 van het Besluit Digitalisering.

Of de verzoekende partij werd benadeeld door deze gewijzigde regelgeving, vereist een onderzoek van de grond van de zaak.

De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen.

2.

Artikel 16, 3° van het Besluit Dossiersamenstelling (hoofdstuk V 'Dossier van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning waarvoor een uitgebreide dossiersamenstelling vereist is'), zoals gewijzigd met artikel 29 van het Besluit Digitalisering, bepaalt:

" ...

Het dossier van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor de in artikel 15 bedoelde werken, bevat minstens de volgende stukken:

(...)

3° de tekeningen van de geplande werken, gedateerd en ondertekend door de aanvrager en de architect als zijn medewerking vereist is, voorzien van de legende van de gebruikte symbolen en aanduidingen, voorzien van de titel met het voorwerp van het document en een volgnummer in de vorm "nummer van het plan/totaal aantal plannen", met minstens:

a) een liggingsplan op een gebruikelijke schaal, groter dan of gelijk aan 1/25 000, met minstens de situering van het goed ten opzichte van de belangrijkste straten, met vermelding van de namen van die straten en de belangrijkste plaatsnamen, de gebruikte schaal en de noordpijl;

b) een omgevingsplan op een gebruikelijke schaal, groter dan of gelijk aan 1/2 500, met minstens:

1) de schaal en de noordpijl;

2) de binnen de onmiddellijke omgeving van het goed voorkomende wegen, in het bijzonder de weg of wegen waaraan het goed paalt of vanwaar het goed bereikt kan worden met vermelding van de rechtstoestand (zoals gewestweg, provincieweg, gemeenteweg,...) en de naam van die wegen;

3) de binnen de onmiddellijke omgeving van het goed voorkomende percelen met de eventueel voorkomende bebouwing;

c) een inplantingsplan op een gebruikelijke schaal, groter dan of gelijk aan 1/500, met minstens:

(...)

d) minstens één terreinprofiel op een gebruikelijke schaal, groter dan of gelijk aan 1/1 000, met weergave van minstens:

1) de schaal;

2) het reliëf van het goed voor en na de uitvoering van de geplande werken, met verwijzing naar een referentiepeil op de weg waaraan het goed paalt en met het peil van de percelen, palend aan het goed;

- 3) als ze voorkomt, het profiel van de bestaande te behouden of te slopen bebouwing;
- 4) het profiel van de geplande werken;
- 5) als ze voorkomt, het profiel van de aangrenzende bebouwing;
- ...

Het gewijzigde artikel 16, 3° van het Besluit Dossiersamenstelling geldt niet alleen voor analoge aanvragen maar ook voor digitale aanvragen. De verzoekende partij stelt terecht dat ook na die wijziging een omgeving- en liggingsplan is vereist bij een digitale dossiersamenstelling, waarvoor het (nieuwe) artikel 22/1 van het Besluit Dossiersamenstelling geldt zoals blijkt uit randnummer 1.

Artikel 22/1 van het Besluit Dossiersamenstelling (Hoofdstuk VII 'Extra in te dienen dossierstukken'), zoals ingevoegd met artikel 36 van het Besluit Digitalisering, bepaalt:

“ ...

§ 1. Indien de aanvraag digitaal ingediend wordt via het omgevingsloket, vermeld in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 houdende de digitalisering van het ruimtelijke vergunningenbeleid, bevat de aanvraag de vereiste dossierstukken in enkelvoud.

De digitale dossierstukken worden ingediend conform de technische richtlijnen van het departement. In deze richtlijnen kan, met het oog op de digitale beoordeling, afgeweken worden van de schaal van de in de bovenstaande hoofdstukken gewenste schaalvoering voor analoge plannen en tekeningen.

§ 2. De mogelijkheid om extra exemplaren van dossierstukken te vragen, zoals vermeld in de artikelen 20, tweede lid, 21 en 22 geldt niet voor digitale aanvragen.

Dit belet niet dat de vergunningverlenende overheid, in het kader van de inhoudelijke behandeling van het dossier, bij het indienen van een digitale aanvraag of daarna, kan eisen om andere dan in de bovenstaande hoofdstukken vermelde documenten of dossierstukken, digitaal toe te voegen aan het dossier.

De vraag naar de toevoeging ervan heeft evenwel geen invloed op de volledigheid van het dossier van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

De vraag naar extra documenten of dossierstukken moet gemotiveerd worden.

De gemeentelijke overheid houdt, ter inzage van de aanvrager van een stedenbouwkundige vergunning, een lijst bij van de gevallen waar in de regel extra digitale documenten of digitale dossierstukken worden gevraagd, met de vermelding van welke digitale documenten moeten worden toegevoegd.

Voor de motivering van de vraag naar extra documenten of dossierstukken kan worden volstaan met de verwijzing naar de door de gemeentelijke overheid bijgehouden lijst.

...”

De relevante bepalingen in het Besluit Digitalisering bepalen:

“ ...

HOOFDSTUK 1. Algemene bepalingen

(...)

Artikel 2.

De Vlaamse Regering stelt een digitaal uitwisselingsplatform ter beschikking waarop gegevens over de aanvragen en meldingen die conform dit besluit worden ingediend, elektronisch uitgewisseld worden.

De Vlaamse Regering stelt een digitaal omgevingsloket ter beschikking dat toegang geeft tot het uitwisselingsplatform.

(...)

Artikel 6.

De elektronische gegevensuitwisseling via het omgevingsloket of het uitwisselingsplatform wordt beschouwd als een beveiligde zending, als vermeld in artikel 1.1.2, 3°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op voorwaarde dat de gegevensuitwisseling gebeurt conform de bepalingen van dit besluit.

Het departement kan richtlijnen vastleggen voor de toegelaten formaten en de vereiste tekstdocumenten, bestanden, foto's en plannen.

Artikel 7.

Een betrokken bestuursorgaan of adviesverlenende instantie, aangewezen bij of krachtens artikel 4.4.25, § 3, artikel 4.7.16 of artikel 4.7.26, § 4, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, kan geen analoge afdrucken vragen van de tekstdocumenten, bestanden, foto's of plannen die op het uitwisselingsplatform beschikbaar zijn.

HOOFDSTUK 2. Digitale indiening

Artikel 8.

Een aanvraag, een melding of een beroep wordt digitaal ingediend via het omgevingsloket.

Op straffe van onvolledigheid van de aanvraag, de melding of het beroep voldoen alle bestanden die in het kader van de aanvraag, de melding of het beroep verzonden worden, aan de volgende voorwaarden:

1° de bestanden zijn virusvrij en kopieerbaar;

2° de bestanden kunnen worden geopend en gelezen.

De statusvermelding op het omgevingsloket met vermelding van datum en uur, geldt in voorkomend geval als:

1° de datum van indiening en ontvangst van de aanvragen of meldingen;

2° de datum van mededeling en ontvangst van de beslissing over aanvragen;

3° de datum van indiening van het administratieve beroep tegen de beslissingen, vermeld in punt 2°;

4° de datum van mededeling en ontvangst van de beslissing over de beroepen, vermeld in punt 3°.

...”

Bij een digitale aanvraag gelden naast de eisen van de digitale dossiersamenstelling in het Besluit Dossiersamenstelling ook de eisen van een digitale indiening in het Besluit Digitalisering.

3.

Anders dan wat de verzoekende partij stelt, omvat de voormelde regelgeving een rechtsgrond voor het zogenaamde ‘normenboek’ dat is gevoegd als bijlage 1 bij het besluit van 29 augustus 2014.

In overeenstemming met artikel 6, tweede lid van het Besluit Digitalisering en artikel 22/1, §1, tweede lid van het Besluit Dossiersamenstelling kan het departement Ruimte Vlaanderen

“richtlijnen” vastleggen voor de digitale vereiste dossierstukken, zoals de toegelaten formaten en de vereiste tekstdocumenten, bestanden, foto’s en plannen.

Het besluit van de secretaris-generaal van het departement Ruimte Vlaanderen van 29 augustus 2014 inzake technische richtlijnen voor elektronische gegevensuitwisseling via het omgevingsloket of het uitwisselingsplatform (hierna: besluit van 29 augustus 2014) legt die “richtlijnen” vast.

Dit besluit van 29 augustus 2014 bevat naast algemene normen van artikel 8, tweede lid van het Besluit Digitalisering ook specifieke normen voor handelingen waarvoor de medewerking van een architect verplicht is. De specifieke normen zijn opgenomen in het normenboek, genaamd ‘Normen voor digitale dossiersamenstelling-Aanvraag voor stedenbouwkundige handeling(en)’, dat gaat als bijlage 1 bij het besluit van 29 augustus 2014. Het bedoelde normenboek vermeldt bij de normen voor de grafische documenten als ‘specifieke normen per plansoort’:

“ ...

1.2.1 Ligging en omgevingsplan

Voor elke digitale aanvraag dient in het Omgevingsloket een geocontour met als ondergrond het Grootchalig Referentiebestand (GRB) aangeleverd te worden. Dit kan door:

- *selecteren van aangrenzende percelen*
 - *het vrij intekenen van een geocontour*
 - *het opladen van een shapefile (met als basis het GRB)*
- Deze geocontour geldt als liggings- en omgevingsplan.*

...”

Het GRB, afkorting voor Grootchalig Referentiebestand, is een databank met grootschalige ruimtelijke gegevens zoals gebouwen, percelen, wegen en hun inrichting, waterlopen, spoorbanen en kunstwerken. Het wordt onderhouden en beheerd door het Agentschap Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV). Indien de geocontour wordt gevoegd bij de digitale indiening op grond van die databank, geldt de gelijkstelling ervan met het liggings- en omgevingsplan.

In de mate de verzoekende partij stelt dat de (digitale) geocontour niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 16 van het Besluit Dossiersamenstelling, moet worden opgemerkt dat het nieuwe artikel 22/1, §1, tweede lid van het Besluit Dossiersamenstelling toelaat dat de richtlijnen in het voormelde normboek bij een digitale indiening erin kunnen voorzien dat “afgeweken [kan] worden van de schaal van de in de bovenstaande hoofdstukken gewenste schaalvoering voor analoge plannen en tekeningen”. De verzoekende partij toont niet aan dat dit *in casu* niet het geval is.

4.

Overeenkomstig artikel 4.7.23 §1 VCRO moet de verwerende partij het (andersluidend) verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bij haar beoordeling betrekken.

In zijn verslag van 10 augustus 2017 stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, ondanks de vaststelling dat de tweede tussenkomende partij de digitale aanvraag ontvankelijk en volledig heeft bevonden, dat in het (digitaal) aanvraagdossier niet enkel het liggings- en omgevingsplan ontbreekt, maar ook dat het inplantingsplan inzake de legende en voortuinaanleg onduidelijk is en de plannen de gabariten van de burelen niet duiden. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt dat deze onduidelijkheden een legaliteitsbelemmering zijn die een ruimtelijke beoordeling van de (digitale) aanvraag verhinderen.

5.

In overeenstemming met artikel 4.7.21, §1 VCRO komt het de verwerende partij toe om de (digitale) aanvraag aan een nieuw onderzoek te onderwerpen, de samenstelling van het aanvraagdossier inbegrepen, zonder daarbij door de beslissing in eerste aanleg gebonden te zijn.

Op de hoorzitting legt de eerste tussenkomende partij zeven bijkomende (analoge) dossierstukken neer. De inventaris van de overtuigingsstukken vermeldt die als omgevings- en liggingsplan, terreinprofiel 1, terreinprofiel 2, inplantingsplan, 3D-beelden van de te bouwen woningen, plan waaruit blijkt dat gekoppelde woningen reeds aanwezig zijn in de akkerstraat, en foto's met gelijkaardige bebouwing in de Akkerstraat als de te bouwen woningen. De verzoekende partij wijst in haar aanvullende replieknota van 22 augustus 2017, zoals neergelegd op de hoorzitting, erop dat die toegevoegde plannen een onregelmatige dossiersamenstelling inhouden.

In de antwoordnota erkent de verwerende partij dat het als gecontour ingediende omgevings- en liggingsplan voor haar als vergunningverlenende overheid in administratief beroep niet zichtbaar was. Als reden geeft zij dat de *linken* naar het liggings- en omgevingsplan niet werken, zodat zij - net zoals de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar- dit plan niet (digitaal) kon openen.

6.

Artikel 8, tweede lid van het Besluit Digitalisering vereist “op straffe van onvolledigheid” dat bij een digitale indiening alle verzonden bestanden in kader van de (digitale) aanvraag, melding of beroep, virusvrij of kopieerbaar zijn enerzijds en kunnen worden geopend of gelezen anderzijds. Uit de duidelijke bewoordingen van deze bepaling blijkt dat die eis ook geldt voor het digitaal dossier in administratief beroep, en dat het niet naleven van deze eis zonder meer gesanctioneerd wordt met de niet-ontvankelijkheid van het beroep. Wanneer de digitale dossierstukken tijdens de administratieve beroepsprocedure niet kunnen worden geopend en gelezen, anders dan in eerste administratieve aanleg, moet dit dus alsnog worden gesanctioneerd met de onvolledigheid van het dossier.

De verwerende partij kan die sanctie van rechtswege niet negeren omdat de aanvrager anders de “dupe” zou zijn van het digitale loket.

Enkel de (digitale) toevoeging aan het dossier van “andere dan in de bovenstaande hoofdstukken vermelde documenten of dossierstukken”, en dit op vraag van de vergunningverlenende overheid in eerste administratieve aanleg of administratief beroep, heeft geen invloed op de volledigheid van het digitale dossier, zoals blijkt uit voormeld artikel 22/1, §2 van het Besluit Dossiersamenstelling.

Ook stelt artikel 7 van het Besluit Digitalisering dat het vergunningverlenende bestuursorgaan geen (analoge) afdrucken kan vragen van (digitale) tekstdocumenten, bestanden, foto's of plannen die op het uitwisselingsplatform beschikbaar zijn.

Los van de vraag of de eerste tussenkomende partij op eigen initiatief dan wel op vraag van de verwerende partij laatstgenoemde dossierstukken heeft toegevoegd aan het (digitaal) dossier, en los van de vraag of de gebruikte internettoepassing *We Transfer* kan worden aanzien als een beveiligde zending in de zin van artikel 6, tweede lid van het Besluit Digitalisering, blijkt niet dat de verwerende partij de regelmatigheid van de digitale dossiersamenstelling tijdens de administratieve beroepsprocedure zorgvuldig heeft onderzocht. De verwerende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij – ondanks een gebeurlijke gebrekkige dossiersamenstelling – met kennis van zaken kon oordelen.

De omstandigheid dat voor de tweede tussenkomende partij in eerste administratieve aanleg de (digitale) geocontour zichtbaar was, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

7.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht, nu dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

VII. KOSTEN

De verzoekende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

De verzoekende partij wordt ten gronde in het gelijk gesteld. Een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro (basisbedrag) wordt haar toegekend.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba POTRELL is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente HOOGLEDE is ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 14 september 2017, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend “volgens ingediend plan” voor het bouwen van drie woningen na het slopen van de bestaande bebouwing op een perceel gelegen te 8830 Hooglede, Akkerstraat zn, met als kadastrale omschrijving HOOGLEDE 1 AFD/HOOGLEDE, sectie D, nummer 1279K.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 26 februari 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Jelke DE LAET

Pieter Jan VERVOORT